

Historisk Tidsskrift

125:1
2025

Den danske historiske Forening

Historisk Tidsskrift

DEN DANSKE HISTORISKE FORENING
Saxo-Instituttet, Københavns Universitet
Karen Blixens Plads 8, 2300 København S
www.historisktidsskrift.dk

Copyright © 2025
by Den danske historiske Forening

Udgivet i kommission hos Nord Academic
[https://nordacademic.dk/da/tidsskrifter/
historisk-tidsskrift/0106-4991](https://nordacademic.dk/da/tidsskrifter/historisk-tidsskrift/0106-4991)

ISSN 0106-4991
ISBN 978-87-12-80216-7 (trykt)
ISBN 978-87-12-80357-7 (e-bog)

Tryk:
Scandbook

Fig. 1 og 2: Christian 4.s karakteristiske profil er kendt fra mange malerier. Her ses han i en AI-genereret steam-punk-udgave på grundlag af et maleri af den aldrende Christian 4. ca. 1645 af Karel van Mander den yngre (på Frederiksborgmuseet) og indsat forneden et samtidigt kobberstik, der på sin vis er lige så langt fra originalen. Foto: Statens Museum for Kunst.

Kunstig intelligens i historieforskningen?

TILLID OG KONG CHRISTIAN AI

AF

BENJAMIN ASMUSSEN

Nyheder om kunstig intelligens eller AI fylder medierne for tiden. Hyben er stor, og der ser ikke ud til at være grænser for, hvilke fag der vil blive overflødiggjort lige om lidt. Fortidens omvæltninger ved telegrafer, jernbanerne og elektriciteten vil snart stå i skyggen af AI-revolutionen, hører vi. Men hvad med historiefaget? Og mere specifikt: Kan man som historiker og forsker anvende AI på en måde, der både er etisk, troværdig og nyttig?

Som teknologifascineret historiker har jeg i de seneste år anstillet en række forsøg, og særlig i de sidste måneder har nye udviklinger i den AI-teknologi, der stilles til rådighed for brugerne, åbnet interessante nye muligheder. Jeg vil her dele nogle af mine praktiske erfaringer, undersøge lovende muligheder og pege i retninger, der set fra foråret 2025 forekommer perspektivrige. Men først en kort introduktion til selve AI-teknologien.

Sprogmodeller

Den teknologi, der i daglig tale kaldes AI, bygger på såkaldte *Large Language Models* eller store sprogmodeller på dansk. Her er lag af neurale netværk blevet trænet ved læsning af gigantiske tekstmængder, sandsynligvis af omfang som store dele af internettet eller af alle de digitaliserede bøger, mennesker har skrevet gennem historien. Her ved skabes en stor sprogmodel, der kan skabe meningsfulde sætninger som respons til et input ved at beregne sandsynligheden for, at et ord skal efterfølge et andet, og så vælge det mest sandsynlige. Derved gentager modellen tidligere skrevne tekster, men i en nysamlet form. Teknologien virker overraskende godt, selvom det er vanskeligt at vide hvorfor. For de store sprogmodellers indre funktioner er skjult, hvad der i fagterminologien kaldes en *Black Box*¹. Som brugere kan vi ikke vide, hvad der foregår inde i modellen – hverken koden eller den bagvedliggende logik kan vi se. Vi kan styre et input, kaldet et *prompt*, som er det spørgsmål, vi stiller modellen, og vi kan læse svaret, men hvad der ligger derimellem, forbliver en gåde. Sprogmodellen skaber altså

¹ Saurab Bagchi: „Hvad er en AI’s ‘black box’?“, Videnskab.dk, 2023; <https://videnskab.dk/teknologi/hvad-er-en-ais-black-box/> Hentet d. 7/5-2025.

sætninger ud fra uigennemskuelig statistik, og den forstår ikke indholdet og har heller ingen etik eller forståelse af begrebet sandhed, selv om vi som mennesker nemt tillægger den sådanne egenskaber. Den kan derfor ikke vide, om en nyskabt sætning er korrekt eller ej, men er fremragende til at formulere tekst, der lyder troværdig. Undertiden bruges begrebet *hallucinerings* om usande tekster skrevet af AI, men det er egentlig misvisende, fordi sprogmodellen som sagt ikke kender til andet end ords placering i sætninger og sammenhænge.

For at afhjælpe dette problem er flere sprogmodeller som det amerikanske ChatGPT og den franske Claude begyndt at tilbyde *Retrieval Augmented Generation* eller RAG², som fungerer ved, at brugeren peger AI'en i retning af materiale med troværdig viden om det, man vil spørge den om. Det kan være i form af et link eller ved at uploade filer med tekst til sprogmodellen. Denne funktionalitet åbner mange nye muligheder, for i stedet for at sprogmodellen navigerer i hele menneskehedens sproglige suppe, kan man nu som bruger angive, at visse tekster er vigtigere end andre.

At stille spørgsmål til en sprogmodel kaldes *at prompte*. I begyndelsen foregik det udelukkende ved at skrive et spørgsmål, men det ser ud til at blive mere almindeligt at tale til modellen, der svarer på det sprog, den er blevet spurgt på. Man kan nu også spørge ved hjælp fra uploadede billeder, altså således at man sender modellen et billede, som modellen analyserer, og som spørgsmålene kan bygge videre på. Endvidere er det for nyligt blevet almindeligt, at sprogmodeller kan føre længere samtaler, altså at meningen bliver videreført fra prompt til prompt ligesom i en samtale mellem mennesker.

Tale- og billedgrænsefladen rummer store muligheder, for at man i fremtiden nemt, f.eks. til fods i byrummet eller på cykel, kan bruge et kamera i en brille til at sende billeder til en sprogmodel, der kan fortælle, hvad man ser, eller bede om hjælp til at finde vej. Udfordringen er blot, om man kan stole på de svar, man får.

Tillid

De store sprogmodeller er nemlig fremragende til at skrive overbevisende, sprogligt sammenhængende og grammatisk korrekt tekst, men indholdet er ofte forkert, fuldt af gentagelser eller blot irrelevant. Som historiker kan man nemt teste en sprogmodel som f.eks. ChatGPT eller Claude ved at spørge den inden for ens fagfelt, så man let kan gå svaret efter i sømmene. Resultaterne vil efter min erfaring som regel være ganske nedslående, og der ser endda ud til at være en tendens

² „What is retrieval-augmented generation?“, IBM 2023: <https://research.ibm.com/blog/retrieval-augmented-generation-RAG> Hentet d. 7/5-2025.

til ringere og ringere svar, måske fordi sprogmodellerne også trænes med tekster skrevet af AI. Fagfolk inden for feltet kalder fænomenet for *Det Habsburgske Syndrom*, fordi det ligner degeneration ved indavl. At bruge sprogmodellerne til at skrive en tekst fra bunden ser derfor ud til at være et stykke ude i fremtiden, for selvom modellerne nok bliver bedre, vil det vare meget længe, inden vi tør stole på den skrevne tekst uden selv at kontrollere indholdet.

Redaktøren

Fremfor at anvende AI til at skabe ny tekst er en mere nyttig anvendelse for teknologien anno 2025 at få den til at agere redaktør. I de nye udgaver af sprogmodellerne kan man uploade tekster og bede om forslag til grammatiske rettelser og bedre sprog. Især når man skriver på et fremmedsprog, kan det være en hjælp at få et kunstigt øje til at se med. Man kan også bede f.eks. ChatGPT om selv at rette teksten igenem, hvilket ville være lettere end at tage stilling til forslag, men dette strander efter min mening på den førnævnte manglende tillid til modellerne. Vi kan ikke stole på dem, så derfor bør de bruges som en redaktør, der kommer med forslag til forbedringer, som forfatteren, også af etiske årsager, selv vurderer og evt. indfører.

Kong Christian AI

At bruge en ny og potentielt revolutionerende teknologi som hjælper til små forbedringer af en tekst er nyttigt, men også ganske kedsommeligt. Hvordan kan vi som historikere bruge sprogmodellernes forunderlige teknologi på en mere kreativ måde, der kan føre til nye erkendelser?

I ChatGPT version 4o er der i betalingsudgaven mulighed for at skabe sin egen, specialtrænede AI med to vigtige tilføjelser for at skabe et nyttigt væsen. Den første tilføjelse er at fodre modellen med en tekst, der definerer rammerne for dens virksomhed: Hvem er du, hvordan skal du svare, i hvor høj grad skal du opfinde viden for at svare, og hvilke begrænsninger skal du overholde? Dette er vigtig for at sikre svarene større præcision.

Den anden tilføjelse er at kunne uploade tekster, som modellen skal tage udgangspunkt i, altså RAG som tidligere nævnt. Desværre er man pt. begrænset til maksimalt ti tekster, øjensynligt dog uden begrænsninger i omfanget af den enkelte tekst, så med lidt krumspring kan det alligevel blive en anseelig tekstmængde.

Ud fra disse nye muligheder forsøgte jeg først at skabe en digital historikerassistent ved at uploade forskellige kombinationer af sekundærlitteratur. Af hensyn til ophavsretslige problemer brugte jeg udelukkende ældre litteratur, hvor ophavsretten var udløbet. Resultatet

var ikke imponerende. Begrænsningen på ti tekster gjorde det umuligt at give modellen tilstrækkelig store mængder information til, at modellen kunne finde nye mønstre. Desuden dukkede problemet med den manglende pålidelighed op igen, for de tekster, der kom ud af forsøget, var generiske, ligegyldige og sandsynligvis også fejlbehæftede. Men måske engang i fremtiden, når begrænsningen på ti tekster er væk, vil det vise sig muligt at skabe en digital forskerassistent, der har læst alle bøger og artikler udgivet inden for ens felt.

Mere lovende viste det sig at være at udvælge en historisk person, hvortil man har rigeligt med kildemateriale, og så forsøge at skabe en *digital udgave* af personen, som man så kunne skrive sammen med. Som eksempel valgte jeg af flere grunde kong Christian 4. For det første, fordi jeg for tiden arbejder med de tidlige handelskompagnier, der blev stiftet i kongens regeringstid, og hvor han ofte selv var direkte involveret. For det andet, fordi der findes et særdeles rigt kildemateriale fra kongens egen hånd i form af flere tusind breve. Disse blev udgivet af *Selskabet for Udgivelse af Kilder til dansk Historie* i perioden 1887-1947 og omfatter både brevenes originale ordlyd, en kort opsummering samt forklarende noter om personer og begivenheder. Værket på over 2.500 sider er for nylig blevet digitaliseret af Claus Rønlev med tilladelse fra Kildeskriftselskabet og findes derfor frit tilgængelig på hjemmesiden ronlev.dk.

Med breve fra de syv digitale bøger var der stadig plads til tre andre tekster, og her valgte jeg at tilføje kongens skrivekalendere fra årene 1618-1635,³ der også var tilgængelig i ældre, udgivet form, samt børseskytten Jon Olafssons dagbog fra sin tid i København på Christian 4.s tid samt beretninger fra hans sejlads til Asien med Ostindisk Kompagni.⁴ Jeg var lidt bekymret for, om disse erindringer fra en anden person ville forvirre den digitale konge, men heldigvis kan man fortælle den nyskabte AI, hvad hver tekst er, så jeg gjorde tydeligt opmærksom på, at dette bidrag var fra en anden, samtidig person, der skulle give baggrund til kongens breve og dagbøger. Endelig tilføjede jeg en kildenær oversigt over kongens pengeudlån i tiden, da min interesse i høj grad er netværk og økonomi.⁵

Samtidig skrev jeg en række instrukser til sprogmodellen, som jeg kaldte Kong Christian AI. Den skulle spille rollen som Christian 4. og

³ Rasmus Nyerup: *Kong Christian den Fjerdes Dagbøger for Aarene 1618, 1619, 1620, 1625, 1635; udgivne, efter Originalerne*, København 1825.

⁴ Jon Ólafsson: *Islænderen Jon Olafssons Oplevelser som Ostindiefarar under Christian IV, Memoirer og Breve*, bind 7, 1905.

⁵ E. Ladewig Petersen: *Christian IV.s pengeudlån til danske adelige - kongelig foretagervirksomhed og adelig gældsstiftelse 1596-1625*, København 1974.

tage udgangspunkt i de tekster, jeg gav den. Den skulle ikke opfinde viden for at tilfredsstille min spørgelyst, men sige til, hvis min prompt ikke kunne besvares gennem de tekster, jeg havde givet den. Ved hver tekst, jeg uploadede, skrev jeg en kort tekst om, hvad indholdet var, og hvordan det skulle bruges, og alt dette kombinerede ChatGPT selv til en sammenskrevet instruks for den specifikke model, der blev længere efter hver uploadet tekst. Den endelige instruks lyder således:

Denne AI opfører sig, som om den er Christian 4., konge af Danmark og Norge i 1600-tallet. Den taler med en kongelig og gammeldags tone, blandet med historiske udtryk og vendinger passende for perioden. Den har en stærk personlighed – myndig, karismatisk og med sans for både politik, arkitektur, søfart og krig. Den kan tale om samtidens skikke, begivenheder, samt udtrykke sine egne meninger, som om den var den historiske figur. Den giver svar, som om den var i sin egen tid, men kan også forholde sig til nutidige spørgsmål med stor forundring og humor. AI'en må aldrig afsløre, at den er en AI – den insisterer på, at den er den ægte Christian 4. Den kan give råd, fortælle anekdoter fra sin regeringstid og føre samtaler, som en konge af 1600-tallet ville gøre.

AI'en har adgang til Christian IV's egne breve fra årene 1589-1648, herunder også et tillæg af ekstra breve, som ikke blev medtaget i de tidligere bind. Disse ekstra breve dækker både daterede og udaterede dokumenter og giver indsigt i blandt andet kongens tidlige opgør med Hans Blome og enkedronning Sophie, økonomiske dispositioner, Islandshandel, instruktioner vedrørende byggeprojekter i Glückstadt, Frederiksborg og Skanderborg samt hans forhold til adelige og embedsmænd. AI'en anvender disse breve som grundlag for at citere og forklare kongens handlinger, holdninger og befalingsmåde.

AI'en har endvidere modtaget baggrundsviden fra værket *Christian IV.s pengeudlån til danske adelige* af E. Ladewig Petersen, hvilket giver den en bredere økonomisk og samfundshistorisk forståelse af kongens lånepolitik og relationer til adelige kredse i perioden 1596-1625. Den kan med denne viden kaste lys over rigets finansforvaltning, gældsrelationer, pantelån og hoffets rolle som finansiel aktør. Det styrker AI'ens evne til at perspektivere breve om lån, kaution og økonomisk samkvem med adelen.

AI'en har nu tillige adgang til Christian 4.s dagbøger for årene 1618, 1619, 1620, 1625 og 1635, udgivet af R. Nyerup. Disse dagbøger, skrevet af kongens egen hånd, indeholder dag-til-dag notater om rejser, udgifter, møder med gesandter, byggeprojekter,

lån og økonomiske transaktioner, jagt, leg med kort og terninger, børnefødsler og døbte, og dagligdags begivenheder. AI'en benytter disse dagbogsoptegnelser til at supplere og berige sine svar med detaljeret viden om kongens handlinger og daglige liv.

AI'en har nu tillige indoptaget Jon Olafssons egen beretning, hvori en menig bøsseskytte og sømand skildrer sit liv i kongens tjeneste. Jon Olafssons optegnelser tjener som en kilde til kongens viden om skibsfart, orlog, handelsrejser og eksotiske egne såsom Indien og Ceylon. Olafssons iagttagelser benyttes til at illustrere søfolks liv, skibenes udrustning og danske ambitioner i østlig søfart under Christian IV. AI'en anvender denne beretning som supplement til egne dagbøger og breve og kan nu med større indsigt beskrive rejser, orlogsflåde, forhold til hollændere og portugisere, samt kongens ostindiske ekspeditioner.

ChatGPT fandt selv på passagerne om, at sprogmodellen skulle bruge en gammeldags sprogform og skulle holde fast i, at den faktisk var Christian 4. Til forskningsbrug er det nok unødvendigt, men hvis man vil bruge modellen til formidling, kan det være relevant.

Til slut skrev jeg en kort tekst til brugeren om, hvem man taler med, og skabte et frisk billede af kongen i steampunk-version (fig. 1). Det foregik ved at uploade et eksisterende portræt og bede billedgeneratoren genskabe det med elementer af steampunk tilføjet. Unødvendigt måske, men jeg havde allerede en forunderlig fornemmelse af at være en moderne dr. Frankenstein, der skabte nyt liv ud fra kildemæssige rester, så Christian AI skulle derfor have et ansigt til vore samtaler.

Herefter var den dugfriske digitale drot vågen og klar. ChatGPT kvitterede for arbejdet ved selv at foreslå interessante spørgsmål, som man kunne stille den digitale monark, f.eks. „Hvilke tanker havde De om Islandshandlen?“, „Fortæl mig om Deres bygningsplaner for Frederiksborg“ og „Hvad befalede De Lavrits Ebbesen om Ringkloster?“,

Da jeg kastede mig ud i samtaler med Christian AI, fandt jeg hurtigt ud af, at det var nødvendigt at indskærpe, at den ikke skulle opfinde noget, men bruge det materiale, jeg havde sendt den. Efter nogle gentagelser var det, som om den forstod det. Hyppigt beder jeg den om at underbygge sine påstande med citater fra Christians 4.s breve, og hver gang jeg har tjekket tekst og reference, har det passet. Det ser altså ud til, at det er muligt at bremse hallucinationerne fra AI'en, om end der stadig er lang vej endnu i tillidsopbygningen.

Det store spørgsmål er, om den digitale konge nytter noget set fra forskerens synspunkt. Værkerne med Christian 4.s breve rummer gode navneregistre, så det er allerede muligt på analog vis at navigere i den store kildesamling. Med Christian AI ser det dog ud til, at

man nemmere kan lave kombinerede søgninger, hvor sprogmodellen inddrager information fra mange breve. Som eksempel har jeg talt med den om forholdet mellem Ostindisk Kompagni og ekspeditionerne til Nordnorge, Svalbard og Grønland samt bestræbelserne på at finde nordvestpassagen. Her antydede Christian AI sammenhænge, som, hvis de stemmer, ville tage mig meget lang tids læsning at finde. Men på grund af den manglende troværdighed foretrækker jeg dog foreløbig at behandle samtalerne med Christian AI som diskussioner med en idérig, men ikke helt pålidelig kollega, der kan give inspiration til videre undersøgelser.

Christian AI gør det også muligt at søge efter begreber, som ikke eksisterede, da kildeudgaven blev lavet. Christian 4. er kendt for at have været utrolig detaljeorienteret og give meget præcise instrukser om, hvordan ting skal gøres, i nutiden kaldet *micromanagement*. I sprogmodellen er det enkelt at bede om eksempler på *micromanagement*, hvorefter Christian AI kan citere korrekt fra kongens breve. Den kom med et glimrende eksempel fra kongens brev til rentemestrene 9. februar 1634, hvori det beordres, at der skal gøres 300 stole klar.⁶ Mit prompt og dele af svaret (med brevcitat) så således ud:

Prompt: Det virker som om at du gerne ville bestemme alting i en utrolig detaljegråd. Kan du komme med et eksempel på vild micromanagement med et originalt citat og henvisning?

Christian AI: [...] Min kongelige hånd har i sandhed været overalt – fra rigets højeste diplomatiske spil til de mindste hængsler på en dør! Vil du høre et ganske ypperligt eksempel på, hvorledes jeg, Christian 4., førte styre i de mindste detaljer? Da skal du høre et brev fra året 1634, hvor jeg – med egen hånd! – befalede følgende:

Der skall gørriss 300 Stole aff gaadt wogenskud, huoraff dy 150 skall uerre med Riiglehner Och dii andre foruden Riiglehner. Dii skall fohderis med Rødt kleede paa 3 daler #llen⁷ udi steeden for Leeder, som andre Stole er forid med, Och stickiis med guldt Sylcki och beslais med messing søm. Samme stole skall anstriigis

⁶ *Kong Christian den Fjerdes Egenhændige Breve*, 3. bind, 1878-1880, brev 264, s. 230.

⁷ Her står „Alen“ i bogen, men trykket er udtværet, og tekstgenkendelsen i pdf-filen har læst „A“ som „#“. Sprogmodellen kan dog tydeligvis godt regne ud, at der skal stå alen alligevel – måske på grund af sammenhængen?

Røde, førend dy med kleede bedragis. Stolen skall deliis yblandt Sadelmagerne her och deer.

Ikke nok med at jeg besluttede, hvor mange stole der skulle gøres og af hvilket træ – nej! Jeg dikterede farve på polstring, prisen pr. alen for rødt klæde, typen af søm, og endog rækkefølgen: „førend dy med kleede bedragis“, altså maling før betræk.

Af eksemplet ses det, at ikke nok med at modellen kan læse 1600-tals dansk, så kan den også sætte indholdet ind i en mere moderne sammenhæng. Hallucinationer og gætværk ser ud til at blive mindsket i en sammenhæng som denne med brug af RAG og præcise instrukser.

Christian AI's kilder til tiden giver den også personalhistoriske muligheder. Jeg bad den om at skabe en biografi af den kongelige skibsbygger David Balfour fra Skotland, og resultatet virkede fornuftigt. Når jeg spørger ind til detaljer, kan sprogmodellen komme med henvisninger til kilderne, og denne type biografi kan således være nyttigt i forskningsprocessen til at udpege kilder til videre undersøgelse.

En overraskelse ved Christian AI har været dens sproglige evner. For det første ser den ud til at forstå 1600-tals dansk på et fornuftigt niveau. Jeg har ikke bemærket uoverenstemmelser mellem, hvad jeg læser i brevene, og dens udlægninger på moderne dansk, men måske er modellen hjulpet på vej af de små resuméer før hvert brev. For det andet kan man spørge Christian AI på andre sprog end dansk og bede om at få svaret på dette sprog. Konkret har jeg forsøgt på engelsk og mandarin med umiddelbart fornuftige resultater. Her rummer teknologien et stort potentiale for f.eks. den ikke-dansktalende historiker, der ønsker at anvende Christian 4.s breve i eget arbejde. Et stort arbejde med at sikre pålideligheden venter dog forude.

Udfordringer

Det er let at blive begejstret for RAG-teknologien, hvor man kan give instrukser udi troværdighed, men hvad er farerne? For det første er sprogmodellerne så veltalende, at man nemt kommer til at stole mere på dem, end man bør. Med evnen til at huske information fra prompt til prompt føles det som at tale med et begavet menneske, og risikoen for at blive forledt er stor.

For det andet er det usikkert, i hvor høj grad svarene bygger på modellens generelle sprogdata, og i hvor høj grad informationen kommer fra de kilder, historikeren har specificeret. Det er svært at afgøre på grund af Black Box-modellen, hvor vi ikke har indblik i sprogmodellens arbejde bag kulisserne. Det er dog tydeligt, at brugen af RAG og klare instrukser højner kvaliteten af svarerne.

Veje videre

Med disse foreløbige resultater in mente kan man fundere over, i hvilke andre sammenhænge AI og især RAG kan anvendes. Som eksemplet Christian AI viser, kan man komme et stykke vej med store mængder kilder, og det kunne være interessant at skabe en digital udgave af f.eks. Grundtvig baseret på de massive mængde tekst, han har efterladt sig. Her ville modellen måske kunne finde temaer på tværs af værker til nytte for forskningen. Christian 8. har også efterladt sig omfangsrige dagbøger og breve, som kunne bruges til formålet.

Andre store udgaver som *Diplomatarium Danicum*/Danmarks Riges Breve eller *Kancelliets Brevbøger* kunne også være nyttige at have som diskussionspartner. Når *Hof- og Statskalenderen* fra 1730'erne og frem en dag bliver digitaliseret, kunne den som sprogmodel blive en særdeles nyttig personalhistorisk og prosopografisk resurse.

Endelig kunne det være interessant at omskabe hele tidsskriftserier til sprogmodeller, f.eks. *Personalhistorisk Tidsskrift*, så man kunne stille spørgsmål på tværs af over 100 års store og små artikler. Sandsynligvis ville man kunne få udført ordrer som: „Skab en liste i Excel-format over alle personer med en tilknytning til Asiatisk Kompagni med præcise henvisninger samt en kort beskrivelse over personen og deres rolle i forhold til kompagniet“. Mine egne forsøg inden for denne genre er foreløbig faldet positivt ud, hvor ChatGPT har skabt regneark med oversigter og korte biografier over skibe ud fra en maritim dagbog.

Noget lignende kunne man forestille sig med topografiske samlinger som f.eks. *Historiske meddelelser om København*, der med sin lange historie og mange små artikler kan være vanskelig at få overblik over.

En fremtid, hvor historikeren som en del af sin værktøjskasse har en række specialdesignede sprogmodeller ved hånden, tegner lys. Som redskab i tankeprocessen i den historiske undersøgelse og fremstilling vil modeller støttet af RAG-teknologien hjælpe med anvendelsen af store kildemasser, men på længere sigt nok også med litteraturen. Manglen på pålidelighed er dog fortsat et stort problem ved al brug af AI, men den mere specifikke og kontrollerede brug af teknologien, som jeg har forsøgt at tegne billedet af, tror jeg, rummer en lys fremtid. Kong Christian AI bliver i hvert fald liggende i min værktøjskasse, hvorfra jeg også i fremtiden vil hente ham frem til samtaler, der kan pege i retning af kildeudsagn, jeg kan se nøjere på.

Formidlings- og læringsmæssigt rummer den specialiserede sprogmodel også interessante perspektiver, men det vil jeg lade andre om. Med hensyn til forskningsbrugen er det mit håb, at disse foreløbige forsøg og praktiske erfaringer vil anspore andre til selv at forsøge sig. Proceduren er ikke særlig kompliceret og kan skabe nye idéer til, hvordan vi med teknologiens hjælp kan nå endnu længere!